

[Løvig Simonsen]

Der er ikke tale om, at man trækker noget ned over hovedet, hverken på importører eller på fabrikanter. Der står ganske klart i bemærkningerne og i de svar, vi har fået fra ministeren, at det sker efter forhandling i hvert enkelt tilfælde, ikke alene med de berørte importør- og fabrikantorganisationer, men selvfølgelig også med forbrugerorganisationer og industriministeren og forbrugerombudsmanden.

En af de ting, som ikke er blevet nævnt, og som jeg gerne vil understrege, er, at der fra de organisationer, som tegner forbrugerne, klart er givet samstemmende udtryk for, at man synes, at loven er hensigtsmæssig, og gerne ser den fremmet snarest. Det burde nok også mane til besindighed hos de partier, som ikke i dag ønsker at medvirke til lovforslaget fremme.

Der er også i lovforslaget givet udtryk for, at vi får en energibesparende effekt, det skal jeg lige tage med. Der er ikke alene tale om forbrugerbeskyttelse og forbrugeroplysning, der er også tale om, at vi får en energibesparende effekt, som også kommer os til gode.

Venstres og de konservatives ordførere har gjort opmærksom på, at de finder loven fuldkommen overflødig. Det forekommer ikke særlig logisk, at man siger noget sådant fra denne talerstol, når man samtidig er med i et ændringsforslag, som siger, at loven skal træde i kraft om 2 år.

Der blev fra den konservative ordførers side gjort opmærksom på, at man skal bruge beløb i millionklassen for at få dette gennemført. Det turde dog kræve en uddybning fra denne talerstol.

Birthe Hansen (SF):

På grund af vor positive holdning ved første behandling skal jeg kun kort sige, at vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling, og vi håber så, som tidligere sagt, at det vil blive fulgt op af en bred information til forbrugerne.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal gøre et par bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet, og begrundelsen for dem, og måske navnlig et par bemærkninger om den ejendommelige rolle, centrum-demokraterne indtager i forbindelse med dette lovforslag.

Det første ændringsforslag går ud på, at ministeren ikke får bemyndigelse til at lave regelsæt for artikler, hvor der allerede eksisterer nogle udmærkede ordninger. Det går centrum-demokraterne imod. Det andet siger, at loven først træder i kraft i 1984. Det går centrum-demokraterne også imod.

Når vi har fundet disse to ændringsforslag væsentlige – jeg tror, jeg roligt kan sige, at vi har taget en væsentlig del af initiativet til dem – så er det, fordi vi mener, det er meget vigtigt, at vi kan få energimærkningen indført ad frivillighedens vej, sådan at man får de mest fornuftige og for virksomhederne mest hensigtsmæssige energimærkningsordninger. Vi tror samtidig – det har vi allerede erfaringer for med dem, vi har – at det vil være energimærkningsordninger, der virkelig sikrer forbrugerne.

Når vi samtidig har sagt, at loven først skal træde i kraft den 1. juli 1984, så er det, fordi vi synes, at der skal være god tid for virksomhederne til at indstille sig på det her. Så har de rigelig tid til at lave frivillige ordninger. Er de ikke kommet i løbet af 2 år, så mener vi, det vil være rigtigt, at vi fra det offentliges side gennemfører energimærkning.

Jeg kan prøve at citere, hvad centrum-demokraterne sagde ved førstebehandlingen, hvor jeg må sige at jeg i øvrigt tilsluttede mig det, centrum-demokraternes ordfører sagde, nemlig at jeg trode, det ville være udmærket for dansk industri, hvis man fik denne energimærkning. Centrum-demokraternes ordfører holdt en udmærket tale om det og om, hvilken betydning det havde for know-how og den slags ting. Videre sagde centrum-demokraternes ordfører – den 10. februar i år, sp. 1680:

»Men vi er enige i, at lovens rammer ikke kan udfyldes inden for et kort tidsrum . . .«

Men her stemmer man altså imod et ændringsforslag, der først vil sætte loven i kraft den 1. juli 1984. Jeg synes ikke, det er en umiddelbart logisk konsekvens af førstebehandlingen. Vi overlader det i virkeligheden nu til energiministerens selv at fastsætte de her energimærkningsordninger, også nøjagtig på hvilket tidspunkt det passer staten, ikke på hvilket tidspunkt det passer virksomhederne.

Derfor fatter hverken jeg eller mit parti, hvorfor centrum-demokraterne ikke kan gå